

ET SUBMERGIRÀS EN LA TEVA PRÒPIA TRADICIÓ ESPIRITUAL

No es tracta de parlar tant d'idees, sinó sobretot de les motivacions que sorgeixen de l'espiritualitat per alimentar una passió per a la cura del món (LS 216)

Vivim en un món materialista i, no obstant això, la recerca a internet de la paraula "espiritualitat" reporta infinites pàgines plenes de definicions, experiències, estudis, consells per viure-la... Aquest punt del decàleg no té com a objectiu fer una anàlisi sobre el tema, sinó més aviat traçar una connexió entre la importància de conèixer i viure de manera coherent la nostra pròpia tradició espiritual i la cura de les persones més fràgils, a més del propi planeta, afectat d'una dramàtica vulnerabilitat.

Etimològicament, el terme espiritualitat deriva del llatí i fa referència a una qualitat relativa a l'ànima. Som persones completes i no podem fer divisió entre cos i ànima, més aviat hem de ser capaços de descobrir que a l'interior de cada ésser hi ha un espai preciós de relació amb l'important de la vida i amb l'important dels altres. Totes les tradicions espirituals fan referència a la necessitat que tenim els éssers humans d'anar a la recerca de la pau, d'assolir l'equilibri i d'obtenir l'harmonia que sembla perdre entre les presses, la violència o la injustícia que ens envolta. Des del principi dels temps les persones hem necessitat transcendir l'àmbit del que és purament material i trobar camins d'expressió d'aquests anhels i experiències. El que està en el nostre interior, necessàriament, es reflecteix en la nostra escala de valors, conductes i forma de vida. Per això és imprescindible que aquesta experiència interior s'orienti cap a un estat en què el benestar personal i el servei al proïsme s'uneixin, on puguem sentir la

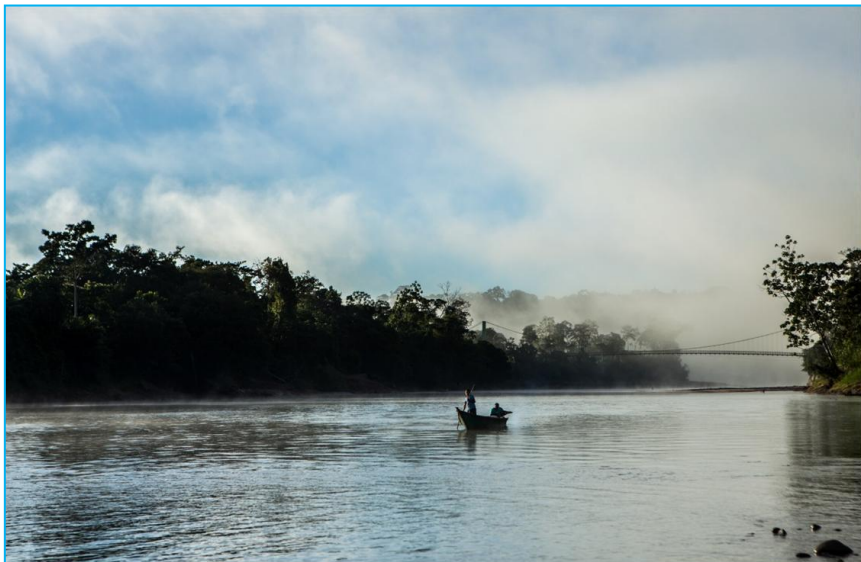
www.enlazateporlajusticia.org

certesa de l'amor infinit de Déu i la necessitat de compartir aquest amor amb tot el que ens envolta .

En la tradició espiritual cristiana, com no podia ser d'altra manera, el nostre exemple és Jesús de Natzaret, el Just. La seva vida, la seva mort i la seva presència ens mostren, de manera clara i precisa, les claus d'una vida de deixebles. Jesús viu amb passió, amb proximitat, amb servei, amb alegria. Mor humilment, en pau i lliurament. Entre la seva vida i la seva mort no hi ha ruptura, una és conseqüència de l'altra i tot respon al pla de Déu per a la Humanitat: recuperar la Vida, l'esperança i la plenitud. Com diu el papa Francesc a l'Exhortació Apostòlica *Evangelii gaudium*: *l'amor personal de Déu que es va fer home, que es va lliurar per nosaltres i que és viu oferint la seva salvació i la seva amistat*. I en paraules de Benet XVI: *No es comença a ser cristià per una decisió ètica o una gran idea, sinó per la trobada amb un esdeveniment, amb una Persona, que dona un nou horitzó a la vida i, amb això, una orientació decisiva* [Encíclica *Deus caritas est*]

Reconèixer el que és bo, just i bell pot impulsar-nos, dotar-nos de sentit i encoratjar la nostra pròpia vida i la nostra relació amb les altres persones i amb la "casa comuna". Com segueix dient el Papa, "el seu mandat de caritat abraça totes les dimensions de l'existència, totes les persones, tots els ambients de la convivència i tots els pobles".

La nostra campanya vol encomanar aquesta inevitable implicació en la cura de l'altre, dels altres i del planeta que ens acull, des de la pròpia tradició espiritual, amb coherència, autenticitat i alegria.

VEUS QUE CLAMEN

Marco Martinez,

Camperol de Vereda Chaparrito Departamento del Meta, Amazonía Colombiana

Ens volen desplaçar, prendre'ns les terres per sembrar la palma d'oli. El govern i les seves instàncies afavoreixen a l'empresari, han iniciat un procés d'adjudicació de forma irregular, volen treure'ns de la terra, sempre hem viscut aquí. En aquest lloc s'anava a fer l'escola. La nostra vocació és agrícola, les nostres arrels, la nostra identitat està en aquestes finques, d'aquesta manera es violen els nostres drets, sense que tinguem cap oportunitat de defensar-nos.

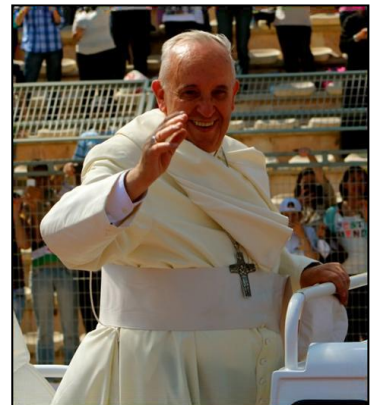
Deixarem d'existir com a camperols, s'imposa un model diferent, on es prioritza el negoci enfront del cultiu tradicional, el model de l'agro-indústria i el monocultiu, a part de l'amenaça de les empreses d'hidro-carburs. Serem part de la gran llista de desplaçats de Colòmbia.

Jo estic en aquesta lluita, perquè crec que aquest és el meu únic llegat, resistir i ajudar a la meva comunitat.

Amb els pocs coneixements que un tingui, aquí, si nosaltres no actuem, ningú actuarà per nosaltres.

Papa Francesc

Papa de la Iglesia catòlica

L'1 de setembre de 2016 es va celebrar la Jornada Mundial de Pregària per la Cura de la Creació en què el papa Francesc, al costat del patriarca Ecumènic Bartomeu, han publicat un missatge conjunt. El Sant Pare aborda els principals problemes sobre la relació de l'ésser humà amb els seus semblants i amb la natura. Ens diu que per fer front a la degradació de l'ambient, l'esgotament de les reserves naturals i als perniciosos efectes de la contaminació ambiental és ineludible una resposta decidida i urgent de creients i no creients.

L'Escriptura revela que, *en el principi*, Déu va voler que la humanitat cooperés en la preservació i la protecció del medi ambient. La Terra se'ns va confiar com un do i un llegat sublim, del qual som responsables fins que, *al final*, totes les coses al cel i a la terra seran recapitulades en Crist (cf. Ef. 1,10). La nostra dignitat i benestar humà estan profundament connectats amb la nostra cura per tota la creació.

www.enlazateporlajusticia.org

No obstant això, la història del món presenta un context molt diferent. Revela un escenari moralment decadent on la nostra actitud i comportament cap a la creació enfosqueix la nostra vocació com a cooperadors de Déu. La nostra propensió a interrompre els delicats i equilibrats ecosistemes del món, el nostre desig insaciable de manipular i controlar els recursos limitats del planeta, tot això ens ha allunyat del sentit original de la creació. No respectem ja la naturalesa com un regal compartit; per contra, la considerem una possessió privada. Ja no ens relacionem amb la natura per sostenir-la, sinó que la dominem per sostenir les nostres pròpies invencions.

Les conseqüències d'aquesta cosmo-visió alternativa són tràgiques i duradores. El medi ambient humà i el de la naturalesa s'estan deteriorant junts, i aquest deteriorament del planeta recau sobre les persones més vulnerables. L'impacte del canvi climàtic afecta, abans que res i sobretot, als que viuen en la pobresa en tots els racons del món. La nostra obligació d'usar els bens de la Terra amb responsabilitat implica el reconeixement i el respecte de totes les persones i de tots els éssers vius. La urgent crida i el desafiament de tenir cura de la creació són una invitació adreçada a tota la humanitat perquè treballi en favor d'un desenvolupament sostenible i integral.

Per tant, units en un mateix interès per la creació de Déu i reconeixent la terra com un bé a compartir, ens va convidar a totes les persones de bona voluntat a que en aquest dia 1 de setembre dediquéssim un temps de pregària pel medi ambient. Per aquest motiu, volem donar les gràcies al Creador amorós pel gran do de la creació i comprometre'ns en la seva cura i preservació pel bé de les generacions futures. Al capdavant, sabem que el nostre treball és en va si el Senyor no està al nostre costat [cf. Sal 126-127], si l'oració no és al centre de la nostra reflexió i celebració. En efecte, un objectiu de la nostra pregària és canviar la manera en què percebem el món per modificar la manera com ens hi relacionem. L'objectiu del nostre compromís és el d'obstinar-nos a aconseguir una major simplicitat i solidaritat en les nostres vides.

Per tot això van realitzar una crida com veus que clamen, als que ocupen llocs de responsabilitat social i econòmica, així com a política i cultural, perquè escoltin el crit de la Terra i atenguin les necessitats dels marginats, però sobretot perquè responguin a la súplica de milions de persones i donin suport al consens del món per la cura de la creació ferida. Ens diu el Papa que no pot haver-hi una solució sincera i duradora al desafiament de la crisi ecològica i del canvi climàtic si no es dóna una resposta acordada i col·lectiva, si la responsabilitat no és compartida i responsable, si no donem prioritat a la solidaritat i al servei.

**COM PODEM FER QUE S'ESCOLTIN
AQUESTES VEUS QUE CLAMEN?**

www.enlazateporlajusticia.org

QUÈ POTS FER (O DEIXAR DE FER)?

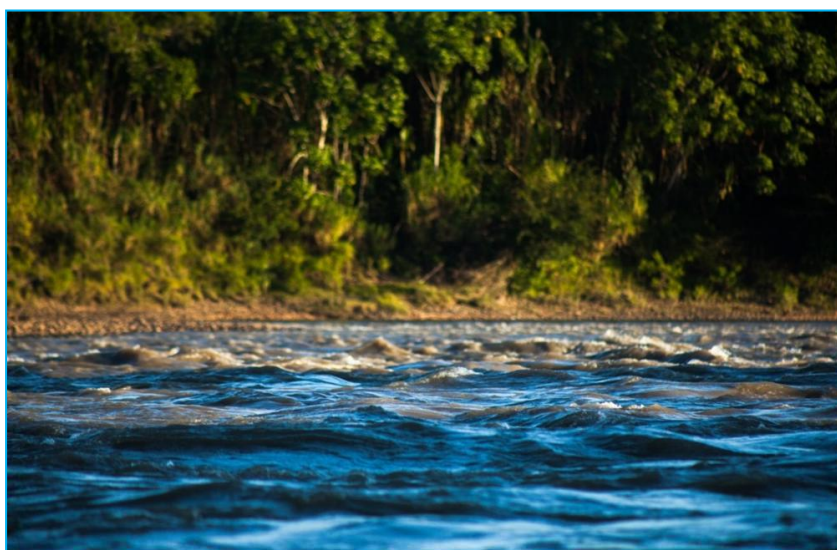
1. **Troba temps en el teu dia a dia per a la meditació i la relaxació.** T'ajudarà a prendre consciència del temps present, atenent pensaments, emocions i sensacions corporals amb una actitud de curiositat, interès i acceptació. Sense jutjar. Gaudint de l'aquí i ara.
2. **Para't, escolta, sent i viu l'aventura del silenci.** En moltes ocasions no vivim de forma fluïda pel soroll que experimentem i necessitem aturar-nos per escoltar el silenci. El silenci pot fer que l'espiritualitat es faci evident, sense intermediaris. El silenci és tenir l'experiència de l'etern en la nostra vida. En el silenci, et coneixes, contactes amb l'ésser pur que ets, amb la teva realitat, amb el teu esperit.
3. **Observa, enriqueix-te i admira l'entorn.** Reserva uns minuts a observar la natura. Des d'allò més gran, com pot ser la sortida o la posta de sol, els núvols que evolucionen al cel, canviant de forma i color al llarg del dia... fins el més petit, com una flor en els seus més mínims detalls o el vol dels insectes. Tots ells amaguen detalls que, només coneixent-los, aprendrem a estimar i respectar.
4. **Aprèn a valorar la quotidianitat.** Constantment tendim a anhelar allò que no tenim o disposar la felicitat en posseir noves coses materials sense estimar, gaudir o prestar atenció a tots aquells petits detalls que se succeeixen en la nostra vida i que són extraordinàriament bells. Per caminar cap a una major espiritualitat i aprofundir en la felicitat interior, un dels primers passos és valorar el que tenim.
5. **Treballa l'empatia.** L'empatia és la capacitat d'entendre els pensaments i emocions alienes, de posar-se al lloc dels altres i compartir els seus sentiments. No cal passar per les mateixes vivències i experiències per entendre millor els que ens envolten, però sí que cal escoltar, mantenir la ment oberta i sense prejudicis i mostrar interès i comprensió per l'altra persona. Descobreix, reconeix i recompensa les qualitats i èxits dels que tens al voltant. Això contribuirà, no només a fomentar les seves capacitats, sinó també a fer-los conscients de la nostra preocupació i interès per ells. L'empatia ens apropa als altres i a nosaltres mateixos, no és possible arribar a una espiritualitat veritable sense empatia.
6. **Desaccelera el teu ritme de vida.** Moltes vegades no gaudim de les coses al moment perquè estem atenent a la següent; no ens donem temps. La velocitat, l'excés d'ocupacions i l'obsessió per estalviar temps són constants. Desaccelerar és convenient i aporta calma. El món està prenent consciència que fer tot més ràpid no aporta beneficis, sinó tot el contrari. Això permetrà major temps per a l'escolta, per mirar-nos i connectar, per parlar tranquil·lament sense soroll i sense dificultat.
7. **Pren partit per les persones més vulnerables del planeta.** En les teves oracions, els teus comportaments quotidians, les teves decisions, amb els teus hàbits de consum ... Dona suport a la justícia, la igualtat i la cura de la natura.

8. **Aprofundeix en la nostra tradició cristiana.** Hi tenim un llarg i ric recorregut en l'experiència d'oració. *Quan preguis, entra a la cambra més retirada, tanca-t'hi amb pany i clau i prega al teu Pare, present en els llocs més amagats, i el teu Pare, que veu el que és amagat, t'ho recompensarà* (Mt 6, 6). La referència de partida és el Mestre, el Senyor, Jesucrist, que va fer de la seva vida oració, ensenyament i acció en proximitat amb les necessitats dels homes. Mira't en ell i prega com ell i amb ell, llegint cada dia el seu Evangeli, fixant-te en el que et diu a tu. Medita sobre la relació de Jesús amb el Pare i sobre la seva actitud i comportament amb els altres, coneguts i desconeguts, i amb la nostra mare Terra, la seva Creació.

9. **En acabar el dia, fes un petit repàs del que ha passat.** En el teu temps de silenci i de pregària dedica uns minuts a pensar sobre el dia que s'acaba. Pots reflexionar amb preguntes com les següents: Com ha anat el dia? Què tal les meves activitats? Què tal jo, com he estat, com em sento? Considera tot allò que puguis millorar i alegra't i dona gràcies a Déu per totes les bones accions que has fet. Demà tens un altre dia sencer, ple d'oportunitats per millorar allò que no hagi estat bé avui i continuar pel camí de les bones accions.

10. **Participa a la celebració de l'Eucaristia dels diumenges** amb la teva comunitat, des del silenci buscat i trobat en la pregària i en la meditació, com a expressió profunda de la teva fe i de la teva espiritualitat en la tradició de l'Església. *Perquè jo vaig rebre del Senyor el que us vaig transmetre: que el Senyor Jesús, la nit en què era lliurat, prengué el pa, donant gràcies, el partí i digué: Aquest és el meu cos entregat per vosaltres ...* [1 Cor. 11, 22 i ss.].

PREGÀRIA

Brisa

*De vegades ets a la tempesta,
la passió desbordada,
l'estrèpit de batalles
en què em trenco,
amb tu
o contra tu,
i ets aigua,
que refreda les meves certes
o apaga els meus incendis.*

*De vegades ets a l'huracà
que m'espanta i m'enardeix,
bramant amb fragor de profeta,
estripant el món
amb la protesta
de totes les víctimes
que pateixen, criden
i exigeixen justícia,
i ets el vent*

*que m'arrenca de la llar
fins que ballo amb el món.*

*Però altres vegades ets,
quotidià i discret,
com brisa en el matí,
en el cansament dels dies sense motius,
en la rutina del rellotge de dins,
en les derrotes sense drama,
o les victòries sense festa.*

*I ets silenci
en la meva pregària deserta,
ets carícia inadvertida,
que, sense jo notar-ho,
alleuja les velles ferides
de sempre.*

[José María R. Olaizola, sj]

